

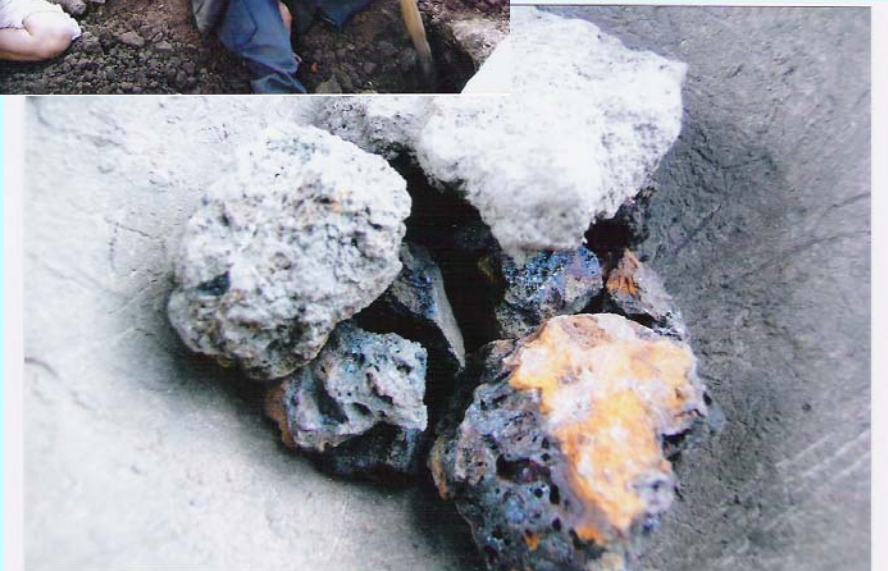
ข้อเท็จจริงเหล็กน้ำพี้ตามข่าวในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

วันที่ 14 ธันวาคม 2549

โดย

นายวิวัฒน์ โทธีรกุล

นายสงกรานต์ รัตนวัน

กระทรวงอุตสาหกรรม

ธันวาคม 2549

ข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ
วันที่ 14 ธันวาคม 2549

โดย

นายวิวัฒน์ โตธิรกุล¹

นายสงกรานต์ รัตนวัน²

- 1 กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 3
กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
- 2 ฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรดิตถ์
สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ธันวาคม 2549

คำขวัญของจังหวัดอุดรธานี

**เหล็คน้ำฟ้าลือเลื่อง เมืองลางสาดหวาน
บ้านพระยาพิชัยดาบหัก ถิ่นสักใหญ่ของโลก**

สารบัญ

	หน้า
1. ความเป็นมา	1
2. หลักน้ำพี	1
3. การดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3
4. ข้อเท็จจริง	4
5. สรุปและเสนอแนะ	4
เอกสารอ้างอิง	5
เรื่องเดิม	6

1. ความเป็นมา

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรดิตถ์ ได้มีหนังสือที่ อต 0028(2)/1379 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2549 ส่งสำเนาหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับที่ 17859 วันพฤหัสบดีที่ 14 ธันวาคม 2549 เรื่อง “พบเหล็กน้ำพี้” มีเนื้อหาว่าเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม ผู้สื่อข่าวไปตรวจสอบที่หมู่ 2 ตำบลน้ำพี้ อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุดรดิตถ์ หลังทราบว่าชาวบ้านพบแร่เหล็กน้ำพี้ขณะกำลังรื้อถอนบ้าน พบบริเวณบ้านเลขที่ 75 ของนายชายชาญ กับนางเพียร อินทะรุ่งเรือง สามีภรรยา มีชาวบ้านร่วม 20 คนกำลังช่วยกันขุดหาแร่เหล็กน้ำพี้ สอบถามนางเพียรเจ้าของบ้านบอกว่า ก่อนหน้านั้นได้ให้ช่างมารื้อบ้านหลังเก่าเพื่อจะสร้างใหม่ แต่พอขุดหลุมเอาเสาบ้านออกก็พบแร่เหล็กน้ำพี้อยู่เต็มไปหมด ชาวบ้านทราบข่าวเลยแห่กันมาขุดนำไปขายเพราะมีราคาแพง กิโลกรัมละ 1,400 บาทแต่ยังไม่มีผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบ (เรื่องเดิม)

เมื่อ สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 3 ได้รับหนังสือดังกล่าวจาก สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรดิตถ์แล้ว ได้สั่งการให้ กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อให้ตรวจสอบโดยให้ประสานกับฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรดิตถ์ แล้วรายงานให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ทราบ พร้อมแจ้งให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุดรดิตถ์ทราบ

2. เหล็กน้ำพี้

ได้มีการกล่าวถึงเหล็กน้ำพี้ว่า เป็นเหล็กกล้าที่มีคุณภาพสูง เหล็กน้ำพี้เมื่อนำมาถลุงได้เนื้อเหล็กแล้วนำไปตีเป็นอาวุธของใช้ต่างๆ เนื้อเหล็กจะคมวาว สีเขียวคล้ายปีกแมลงทับ เหนียวและอ่อนคาบคู่มืออันลือชื่อของพระยาพิชัยดาบหักที่มีชื่อว่า “ดาบนันทกาฐ” นั่นก็ตีจากเหล็กน้ำพี้และมีความเชื่อกันว่าเหล็กน้ำพี้สามารถล้างอาถรรพ์ได้ เป็นความนิยมมงคลลัทธินี้มาแต่โบราณ บ่อแร่เหล็กน้ำพี้ อยู่ที่ตำบลน้ำพี้ ทางตะวันออกของเมืองอุดรดิตถ์ และมีหลายๆ บ่อในตำบลนี้ ส่วนบ่อพระแสงเป็นบ่อแร่ที่มีเนื้อแร่เหล็กดีกว่าบ่ออื่น ทั้งยังพบธาตุเจือชนิด สทรอนเซียม (Sr) รูบิเดียม (Rd) และโคบอล (Co) ทำให้เนื้อเหล็กน้ำพี้มีคุณภาพแข็งแกร่งเหนียว ไม่เปราะแตกมีสปริงดี จึงห้ามมิให้ผู้อื่นขุดแร่บ่อนี้ ใช้ได้แต่สำหรับทำพระแสงของพระราชาธิบดี ในครั้งกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี¹

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวฯ ได้มีการแสวงหาแร่มากขึ้น เหล็กและถ่านหินเป็นที่สนใจของทางราชการ มีผู้พบบ่อเหล็กในสมัยนั้นบ้าง แต่เมื่อถึงปัญหาเชื้อเพลิงที่จะใช้ถลุงเหล็กก็ต้องยุติ โดยถ่านหินที่พบเป็นถ่านหินที่เอาไปสตูให้เป็นถ่านโค้กเพื่อใช้ในการถลุงไม่ได้ เพราะเป็นถ่านที่มีคุณภาพต่ำ²

ได้มีเอกสารกล่าวถึง ในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7) ได้ขึ้นเถลิงถวัลย์ราชสมบัติ หลวงจรวงราชฎ์เจริญ (สุข) นายอำเภอตรอน จังหวัดอุดรดิศสมัยนั้น ได้นำดาบเหล็กน้ำพี้มอบให้ พระยาวิเศษฤาษย์ ข้าหลวงประจำจังหวัดอุดรดิศ (2469-2471) นำไปตีเป็นพระแสงดาบ แล้วนำขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายเป็นพระแสงศาสตราวุธมาจนถึงทุกวันนี้³

บ่อเหล็กน้ำพี้ อยู่หมู่ที่ 1 ตำบลน้ำพี้ อำเภอทองแสนขัน อยู่ห่างจากตัวจังหวัดประมาณ 58 กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 และแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 1245 มีถนนลาดยางสะดวกต่อการเดินทางมาชมบ่อเหล็กน้ำพี้ เป็นบ่อเหล็กกล้ามีอยู่หลายบ่อด้วยกัน แต่เท่าที่ปรากฏให้เห็นชัดเจนมีอยู่ 2 บ่อ คือ “บ่อพระแสง” และ “บ่อพระขรรค์” ในสมัยโบราณนายช่างผู้สร้างพระแสงดาบถวายพระมหากษัตริย์ จะนำเอาเหล็กน้ำพี้ที่บริเวณบ่อพระแสงไปหล่งทำพระแสงดาบ จึงเรียกว่า “บ่อพระแสง” ส่วนบ่อพระขรรค์เข้าใจว่าเป็นบ่อนำเอาเหล็กจากบริเวณนี้ไปหล่งทำพระขรรค์ จึงเรียกว่า “บ่อพระขรรค์”

ปัจจุบันเหล็กน้ำพี้ใช้เป็นเพียงเหล็กชั้นเยี่ยมของประเทศไทยเท่านั้น แต่เป็นเหล็กชั้นเยี่ยมหนึ่งในโลกก็ว่าได้ จากชื่อเสียงและความต้องการทางด้านอุตสาหกรรม ทำให้สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีแห่งประเทศไทย กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการพลังงานมีความสนใจสืบค้นหลักฐานประวัติศาสตร์ ความเป็นมา และจัดตั้งคณะทำงานเดินทางมายังบ่อเหล็กน้ำพี้ต้นตอของเรื่องทีเดียว หลังจากได้นำแร่เหล็กที่ได้จากบ่อพระแสงที่บ้านน้ำพี้ไปทำการวิเคราะห์มวลสารแล้ว ได้ยืนยันว่าเหล็กน้ำพี้มีองค์ประกอบของแร่ธาตุที่หาได้ยาก มีความแข็งและเหนียวเป็นพิเศษ มีคุณลักษณะอ่อนในแข็งนอก ซึ่งนักปกครองและนักวิทยาศาสตร์ในไทยได้ค้นพบโดยประสบการณ์มานานับร้อยปีแล้ว เป็นโลหะที่มีความสำคัญยิ่งต่อการอุตสาหกรรม และเมื่อทางสถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ฯ นำผลวิจัยและวิเคราะห์นั้นมาสังเคราะห์สร้างชิ้นใหม่ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ด้วยการผสมวัตถุที่ค้นพบตามสัดส่วนนำการหลอมเหล็กออกมา ก็สามารถที่จะนำไปสร้างเป็นอุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ โดยขณะนี้ได้ร่วมกับกรมวิทยาศาสตร์ทหารบก ดำเนินการผลิตตัวอย่างมีดทหารและเครื่องมือเครื่องใช้อื่นๆ ทั้งจะได้ถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับเอกชนในภายหลังเพื่อประโยชน์ในการอุตสาหกรรมต่อไปด้วย³

บ่อเหล็กน้ำพี้ถือเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศ เคยมีผู้เชี่ยวชาญมาสำรวจพบว่าเป็นแหล่งเหล็กกล้าที่มีคุณภาพดีมาก แต่มีปริมาณน้อยไม่พอที่จะทำการอุตสาหกรรม ปัจจุบันจึงห้ามมิให้ผู้ใดขุดและได้สงวนไว้เป็นโบราณสถานทางประวัติศาสตร์ต่อไป

ปัจจุบันนี้ที่น้ำพี้ชาวบ้านเขาจะไปขุดเหล็กเก่าตามเตาตีเหล็กโบราณ สมัยก่อนจะมีเตาตีเหล็กกระจายออกไปตามที่ต่างๆ ถ้าที่ตรงไหนเป็นเตาตีเหล็กเก่า ก็จะมีการประมูลขุดเพื่อเอาเศษแร่เหล็กเก่าในบริเวณนั้น เพราะที่บ่อเหล็กเขาอนุรักษ์ไว้ไม่ให้ใครเข้าไปขุด เมื่อได้แร่เหล็กมาแล้วก็จะเอามาเข้าเตาหนักครั้ง เดานักก็คือ เมื่อเอาแร่ที่ออกจากเตาแล้วเขาจะเอามาตีบนขอนไม้ที่เป็นบ่อ ตีไปไฟก็เลบไปหนักไปเรื่อยพอเหล็กเย็นก็เอาเข้าเตาอีกแล้วก็ตีอีกจนได้ที่แล้วจึงเอามาตีบนทั้ง การตีบนทั้งใช้สามคน ตี

ยึด ดิปับ เข้าเตาทำอย่างนี้หลายรอบ เมื่อตีอัด พับ ริด จนได้ที่แล้วจึงตีเป็นแท่งเก็บไว้ แท่งหนึ่งก็ประมาณ 1 ถึง 1.2 กิโลกรัม จะตีคาบได้ 1 เล่ม ยาวประมาณ 19 นิ้ว ในอนาคตเหล็กน้ำพี้ทั้งหมดไปในไม่ช้าคงเหลือไว้แค่เพียงตำนานให้กล่าวถึง⁴

3. การดำเนินการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

รูปที่ 1 บ้านเลขที่ 75 หมู่ที่ 2 ต.น้ำพี้ อ.ทองแสนขัน จ.อุตรดิตถ์

และ 2) พบวัตถุดังกล่าวไม่มากนัก (รูปที่ 3) และได้ทำการเก็บตัวอย่างเพื่อส่งให้ สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ หลังจากได้รับบัญชา และทราบชื่อนายสงกรานต์ รัตนวัน ได้เข้าพื้นที่ไปตรวจสอบบริเวณบ้านเลขที่ 75 หมู่ที่ 2 ต.น้ำพี้ อ.ทองแสนขัน จ.อุตรดิตถ์ตามที่เป็นข่าวแล้ว

เมื่อ กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี สำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ เขต 3 ได้รับตัวอย่าง และรูปถ่ายประกอบ จากฝ่าย

รูปที่ 3 วัตถุที่ชาวบ้านเข้าใจว่าเป็นแร่เหล็กน้ำพี้

กลุ่มส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยี ได้ประสานกับ นายสงกรานต์ รัตนวัน หัวหน้าฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ หลังจากได้รับบัญชา และทราบชื่อนายสงกรานต์ รัตนวัน ได้เข้าพื้นที่ไปตรวจสอบบริเวณบ้านเลขที่ 75 หมู่ที่ 2 ต.น้ำพี้ อ.ทองแสนขัน จ.อุตรดิตถ์ตามที่เป็นข่าวแล้ว พบว่ามีวัตถุที่อาจเป็นเหล็กน้ำพี้ ปะปนอยู่กับดิน มีร่องรอยการขุดอยู่บริเวณที่รื้อบ้านเก่าออก (รูปที่ 1

รูปที่ 2 ชาวบ้านกำลังขุดหาวัตถุที่อาจเป็นแร่เหล็กน้ำพี้

อุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์แล้ว จึงได้ทำการตรวจสอบตัวอย่างอย่างละเอียด สรุปผลการตรวจสอบ และจัดทำรายงานเพื่อเสนอผู้เกี่ยวข้องต่อไป

4. ข้อเท็จจริง

จากตัวอย่างที่ได้ทำการตรวจสอบพบว่า วัตถุมีสีดำออกน้ำตาล โดยเฉพาะส่วนผิวจะเป็นสีน้ำตาล-น้ำตาลเข้ม เนื้อที่ถูกแกะจะพบรูพรุนที่เป็นลักษณะของฟองอากาศ (รูปที่ 4) บางส่วนแสดงการไหล เนื้อในมีสีเหลืองคล้ายโลหะ บางจุดแสดงลักษณะเคลือบปกเป็นชั้นๆ ผิวมีลักษณะของการผุเป็นสนิม เมื่อขูดสีผงพบว่าส่วนที่เป็นสีน้ำตาล สีผงจะเป็นสีน้ำตาล ส่วนที่เป็นเนื้อสีดำแข็ง สีผงเป็นสีเทา (บางจุดแข็งกว่าแผ่นกระเบื้องที่ใช้ขูด) เมื่อทดสอบด้วยแม่เหล็กปรากฏว่ามีบางจุดที่ดูดติดแม่เหล็ก บางจุดก็ไม่ดูด เมื่อหยดด้วยกรดเกลือเจือจางพบว่าวัตถุดังกล่าวละลายออกมาเล็กน้อยทำให้สารละลายมีสีเหลือง ไม่เกิดฟองฟู

รูปที่ 4 เนื้อของวัตถุที่แสดงรูพรุน

จากการตรวจสอบคุณสมบัติทางกายภาพที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่าวัตถุดังกล่าวเป็นตะกั่วจากการถลุงเหล็กน้ำพี้ที่มีโลหะเหล็กปะปนอยู่ มิใช่แร่เหล็กที่เกิดตามธรรมชาติ อนึ่งเมื่อพิจารณาถึงพื้นที่ที่เกิดและบริเวณใกล้เคียงที่เป็นข่าวนั้นน่าจะเป็นจุดที่มีการตั้งเตาถลุงเหล็กน้ำพี้มาแต่เดิม และไม่ควรรจะอยู่ไกลจากแหล่งแร่เหล็กมากนัก อีกทั้งชื่อของสถานที่นั้นผูกโยงกับประวัติศาสตร์ที่เป็นแหล่งเหล็กชั้นดี มาแต่สมัยโบราณ

5. สรุปและเสนอแนะ

สรุปได้ว่าวัตถุดังกล่าวเป็นตะกั่วจากการถลุงเหล็กน้ำพี้ที่ยังมีโลหะเหล็กปะปนอยู่ มิใช่แร่เหล็กที่เกิดตามธรรมชาติ เหตุที่มีการซื้อขายกันนั้น เนื่องจากปัจจุบันนี้ไม่สามารถถลุงแร่เหล็กน้ำพี้ให้เป็นโลหะเหล็กที่มีคุณภาพดีได้ ดังนั้นจึงมีการนำเอาตะกั่วที่เคยผ่านการถลุงนี้มาถลุงใหม่เพื่อให้ได้โลหะเหล็กที่มีคุณภาพดี

จากจุดกำเนิดเหล็กน้ำพี้ที่มีชื่อเสียงมาแต่โบราณ จากหลักฐานพบว่าในสมัยรัชกาลที่ 5 สมเด็จพระปิยมหาราชเจ้านั้นหมู่บ้านน้ำพี้มีช่างตีดาบอยู่ แต่มาถึงปัจจุบันนี้ อาชีพช่างตีเหล็ก ตีดาบแทบจะสูญหายไปจากหมู่บ้านเกือบหมด มาถึงวันนี้ก่อนที่จะสายเกินไป ก่อนที่การตีเหล็กตีดาบอันเป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนของหมู่บ้านน้ำพี้จะหยุดลงโดยสิ้นเชิง หากทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นภาคราชการ และเอกชนจะได้รับแรงเข้าดำเนินการสนับสนุนด้วยการเข้าช่วยเหลือ ฟันฟูอาชีพช่างตีเหล็ก เข้าช่วยฟื้นฟูการฝึกสอน การถ่ายทอดวิชาการตีเหล็ก เช่นในอดีต ให้มีการผลิตดาบ อาวุธ หรือเครื่องมือ เครื่องใช้ โดยคัดแปลงให้เหมาะสม สวยงาม กะทัดรัดเหมาะแก่การสะสมเป็นวัตถุมงคลและของที่ระลึก เป็นการ

ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดอุตรดิตถ์อย่างยั่งยืน ชุมชนชีวิตชีวาชาวบ้านน้ำพี้ให้เลื่องชื่อบริโภค
เช่นกาลก่อนและยกให้เศรษฐกิจระดับชุมชนและระดับจังหวัดดีขึ้น สิ่งที่จะเป็นผลประโยชน์อันใหญ่
หลวงต่อประเทศชาติก็คือการสืบทอดมรดกประเพณีการตีดาบที่มีมาแต่โบราณให้สืบทอดต่อไป³

เอกสารอ้างอิง

1. คณะทำงานโครงการพัฒนาศึกษาธรณีวิทยาพื้นที่ภาคเหนือ, 2544, *คู่มือทัศนศึกษาโครงการทัศนศึกษาธรณีวิทยาพื้นที่ภาคเหนือ*, โครงการเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจด้านธรณีวิทยาและทรัพยากรธรณีของประเทศไทย ระหว่างกรมทรัพยากรธรณีและกรมสามัญศึกษา, กรมทรัพยากรธรณี, พิมพ์ครั้งที่ 1, 94 หน้า
2. เผ่าเทพ โชติณัฐิต, 2505, *โลหวิทยาเบื้องต้น*, เอกสารโลกกิจสำหรับประชาชน ฉบับที่ 10, กรมโลกกิจ, 92 หน้า
3. <http://human.uru.ac.th>
4. <http://www.gun.in.th/webboard>

เรื่องเดิม

หนังสือที่ อด 0028(2) / 1379 ลงวันที่ 14 ธันวาคม 2549

เรื่อง ส่งสำเนาหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับที่ 17859 วันพฤหัสบดีที่ 14 ธันวาคม 2549 เรื่อง “พบเหล็กน้ำพี้”

บันทึกข้อความ

เลขที่รับ	3146
วันที่	14 ธ.ค. 2549
เวลา	15.15น.

ส่วนราชการ ผ.พร. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ โทร./โทรสาร 0-5541-6573/0-5541-6574

ที่ อต 0028 (2) / 1749

วันที่ 14 ธันวาคม 2549

เรื่อง ส่งสำเนาหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับที่ 17859 วันพฤหัสบดีที่ 14 ธันวาคม 2549 เรื่อง "พบเหล็กน้ำพี้"

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เขต 3

ด้วยหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับที่ 17859 วันพฤหัสบดีที่ 14 ธันวาคม 2549 รายงานว่า "พบเหล็กน้ำพี้" โดยมีรายละเอียดของข่าวดังนี้ "เที่ยง วันที่ 12 ธ.ค. ผู้สื่อข่าว ไปตรวจสอบที่หมู่ที่ 2 ต.น้ำพี้ อ.ทองแสนขัน จ.อุตรดิตถ์ หลังทราบว่าชาวบ้านพบแร่เหล็กน้ำพี้ขณะกำลังรื้อถอนบ้าน พบบริเวณบ้านเลขที่ 75 ของนายชายชาญ กับนางเพียร อินทะรุ่งเรือง สามภรรยา มีชาวบ้านร่วม 20 คน กำลังช่วยกันขุดหาแร่เหล็กน้ำพี้ สอบถามนางเพียรเจ้าของบ้านบอกว่า ก่อนหน้านั้นได้ให้ช่างมารื้อบ้านหลังเก่าเพื่อจะสร้างใหม่ แต่พอขุดหลุมเอาเสาบ้านออกก็พบแร่เหล็กน้ำพี้ที่อุดมไปหมด ชาวบ้านทราบข่าวเลยแห่กันมาขุดนำไปขาย เพราะมีราคาแพง กก.ละ 1,400 บาท แต่ถึงไม่มีผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบ"

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์ โดยฝ่ายอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ได้รายงานให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และจังหวัดอุตรดิตถ์ทราบแล้ว พร้อมบันทึกฉบับนี้ได้ส่งสำเนาหนังสือพิมพ์ไทยรัฐฉบับดังกล่าว จำนวน 1 ฉบับ มาด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายอัมพร รักธรรม)

อุตสาหกรรมจังหวัดอุตรดิตถ์

13 ธ.ค. 2549

เพื่อทราบ และขอความเห็น
 หรือขอ อ.ร. กุศลรัตน์ โทร. ๖๖๖

14 ธ.ค. 49

นายอัมพร รักธรรม โทร. ๖๖๖

2158/49

รับทาง FAX

14 ธ.ค. 2549

สำเนา

นสพ.จำหน่ายมากที่สุดของประเทศ

ไทยรัฐ

ปีที่ 57 ฉบับที่ 17859 วันพฤหัสบดีที่ 14 ธันวาคม พ.ศ.2549 ราคา 8.00 บาท
<http://www.thairath.co.th>

▲ แร่ราคาแพง ชาวบ้านโครก๊อนแร่เหล็ก น้ำที่ขุดได้จากบริเวณบ้านเลขที่ 75 หมู่ 2 ต.น้ำฝั้น อ.ทองแสนขัน จ.อุดรดิตถ์ หลังเจ้าของบ้านหรือเสียบ้านออกเจอแร่เหล็กน้ำที่จำนวนมาก และมีคนมาซื้อราคา กก.ละ 1,400 บาท.

● พบเหล็กน้ำฝั้น : เทียง วันที่ 12 ธ.ค. ผู้สื่อข่าวไปตรวจสอบที่หมู่ 2 ต.น้ำฝั้น อ.ทองแสนขัน จ.อุดรดิตถ์ หลังทราบข่าวบ้านพบแร่เหล็กน้ำฝั้นกะลัดังบริเวณบ้าน พบบริเวณบ้านเลขที่ 75 ของนายชายชาภูมิบางเพชร อิงทะรุ่งเรือง, สามภรรยา มีชาวบ้านร่วม 20 คน กำลังช่วยกันขุดหาแร่เหล็กน้ำฝั้น สอบถามนางเพชรใจของบ้านบอกว่า แร่เหล็กน้ำฝั้นมีอยู่ในช่วงฤดูร้อนหรือฤดูหนาวเท่านั้น นพพชุตหตมเข เตียบานออกก็พบแร่เหล็กน้ำฝั้น อยู่เต็มไปหมด ชาวบ้านทราบข่าวเลยแหกกันมาขุดนำไปขาย เพราะมีราคาแพง กก.ละ 1,400 บาท แต่ยังไม่ มีผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบ.

สำเนาถูกต้อง

(นางบุษยา ศรีสม)
เจ้าหน้าที่ทรัพยากร